

Nieuwsbrief ERF Updates - Nummer 01, 2017

Nummer 1, 2017

Redactie: mr. F.M.H. Hoens.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2016:10133](#) 13-12-2016

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2016:3877](#) 29-11-2016

Rechtbank

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2016:8680](#) 28-12-2016

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2016:8458](#) 14-12-2016

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2016:14744](#) 05-12-2016

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2016:5609](#) 30-06-2016

Centrale Raad van Beroep

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2016:4791](#) 13-12-2016

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2016:4844](#) 13-12-2016

RECHTSPRAAK

Gevolgen van een gift door aflossing van een schuld van de (gehuwde) begiftigde.

Na hun echtscheiding twisten de man en de vrouw – die buiten gemeenschap van goederen waren gehuwd – onder andere over een gift van de vader van de man. De vader heeft tijdens huwelijk op de gezamenlijke hypothecaire schuld van het echtpaar afgelost. Volgens de man was dit een gift aan hem alleen, de vrouw betwist dit.

De vader heeft bij de bankoverschrijving alleen de naam van de man vermeld. De vrouw heeft haar standpunt niet nader onderbouwd, zodat de rechtbank voorbij gaat aan haar betoog.

De vraag of de aflossing resulteert in een vergoedingsvordering van de man op de vrouw, beantwoordt de rechtbank ontkennend. De vader heeft geen geld geschonken waarmee de man heeft geïnvesteerd in een gemeenschappelijk goed, maar rechtstreeks afgelost op de lening. De aflossingen zijn gedaan op het aandeel van de man, zodat in hun onderlinge verhouding de schuld voor een groter deel ten laste van de vrouw komt.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 28-12-2016

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2016:8680

Zaaknummer: C/13/595635 / FA RK 15-7433

Rechters: R.M. Troost

Wetsartikelen: 7:186 BW

RECHTSPRAAK

***Informatiebeschikking ten aanzien van schenkbelasting vernietigd.
Geen 'belastingheffing te zijnen aanzien'.***

Vader is nauw betrokken bij de oprichting en instandhouding van een (Antilliaanse) Stichting Particulier Fonds (SPF). De SPF heeft meerdere schenkingen gedaan aan de zoon van vader. Nadat de inspecteur tevergeefs bij vader informatie heeft gevraagd in verband met de schenkbelasting (art. 47 lid 1 AWR), geeft de inspecteur zogeheten informatiebeschikkingen af (art. 52a lid 1 AWR), waarin hij vaststelt dat vader niet aan zijn verplichtingen ingevolge artikel 47 AWR heeft voldaan.

De rechtbank vernietigt de informatiebeschikkingen. Ook al is vader in dit geval de meest gereede partij om de informatie te verstrekken, het betreft geen vragen ten aanzien van 'belastingheffing te zijnen aanzien' (art. 47 lid 1 AWR). De zoon is als begiftigde de belastingplichtige (art. 36 SW 1956). Dit geldt ook als de schenking vrij van recht zou zijn gedaan.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 30-06-2016

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2016:5609

Zaaknummer: AWB - 15 _ 3713

Rechters: M.H. van Schaik, W.A.P. van Roij en M. Harthoorn

Wetsartikelen: 36 SW 1956, 47 AWR en 52a AWR

RECHTSPRAAK

Erfgenamen moeten Belastingdienst informatie verstrekken over buitenlandse coderekening van erflater.

Vader overlijdt in 2012, zijn echtgenote en kinderen als erfgenamen achterlatende. Tien jaar eerder heeft de Belastingdienst vader geïdentificeerd als rekeninghouder van een coderekening in Luxemburg en hem en zijn echtgenote sindsdien tevergeefs om verdere informatie hierover gevraagd. De Belastingdienst vorderde in kort geding dezelfde informatie van de echtgenote en de kinderen, op straffe van een dwangsom. De kinderen verweerden zich onder meer door te stellen dat navraag bij hun moeder hun had geleerd dat op naam van vader geen buitenlandse rekening werd aangehouden. Volgens rechtbank hadden zij hiermee nog niet voldaan aan hun informatieplicht (art. 47 AWR). Een coderekening staat per definitie niet op naam. Bovendien strekt de informatieplicht zich niet alleen uit tot de informatie die de erfgenamen hebben, maar ook tot de informatie die zij met redelijkerwijs te verwachten inspanning kunnen verkrijgen. De rechtbank wees de vordering van de Belastingdienst toe (Rb. Den Haag 23 juni 2015, ECLI:NL:RBDHA:2015:9576). Thans bekrachtigt het hof dit oordeel van de rechtbank.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 29-11-2016

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2016:3877

Zaaknummer: 200.174.157/01

Rechters: E.M. Dousma-Valk, M.P.J. Ruijpers en H.C. Grootveld

Wetsartikelen: 47 AWR

RECHTSPRAAK

Verzorgingsvruchtgebruik woning en inboedel afgewezen.

Bij haar overlijden leeft erflaatster duurzaam gescheiden van haar echtgenoot. Zij laat haar twee kinderen als enige erfgenamen achter. Door hun beneficiaire aanvaarding is de wettelijke vereffening van toepassing (art. 4:202 BW).

De echtgenoot doet beroep op het verzorgingsvruchtgebruik van woning en inboedel (art. 4:29 BW). Het betreft de woning van erflaatster en echtgenoot tezamen, die erflaatster voor haar overlijden al verlaten had. De kinderen verzoeken de rechtbank om opheffing van hun verplichting om het verzorgingsvruchtgebruik te vestigen (art. 4:33 lid 2 onder a BW).

De kantonrechter is absoluut bevoegd tot deze opheffing, maar de rechtbank acht het in dit geval in strijd met de goede procesorde om zich ter zake onbevoegd te verklaren. Dat zou namelijk betekenen dat de reconventionele vorderingen (van de kinderen) moeten worden verwezen naar de kantonrechter en afzonderlijk van de nauw verbonden conventionele vorderingen (van de echtgenoot) worden behandeld. Het grootste gedeelte van de vorderingen valt onder de absolute bevoegdheid van de rechtbank.

Volgens de rechtbank heeft de echtgenoot in dit geval voor zijn verzorging geen behoefte aan het verzorgingsvruchtgebruik. Erflaatster en haar echtgenoot leefden al duurzaam gescheiden, de woning stond voor het overlijden al te koop en is na het overlijden een jaar te koop blijven staan. De echtgenoot heeft geen inwonende kinderen en hij heeft na het overlijden de hypotheeklasten alleen kunnen dragen.

De hypotheeklasten en overige vaste lasten van de woning komen voor de helft voor rekening van de nalatenschap (art. 3:172 BW) en dienen voor dit deel aan de echtgenoot vergoed te worden. De rechtbank acht deze schuld verrekenbaar met de gebruiksvergoeding die de echtgenoot aan de nalatenschap verschuldigd is en stelt deze gebruiksvergoeding – mede gelet op het gebrek aan verzorgingsbehoefte – op een even groot bedrag (art. 3:166 lid 3 BW).

De vordering van de kinderen tot verdeling van de woning wijst de rechtbank af, omdat de nalatenschap eerst vereffend moet worden (art. 4:222 BW).

De overlijdensuitkering van erflaatsters werkgever komt niet toe aan de echtgenoot, omdat hij duurzaam gescheiden van erflaatster leefde (art. 7:674 BW).

De echtgenoot heeft als begunstigde de uitkering op de uitvaartpolis ontvangen, terwijl de uitvaartkosten uit de nalatenschap zijn betaald. Volgens de rechtbank moet de echtgenoot de uitkering vergoeden aan de nalatenschap. Doorgaans beoogt men met een uitvaartverzekering de uitvaartkosten te dekken. Niet is gebleken dat erflaatster een ander doel voor ogen had.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 14-12-2016

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2016:8458

Zaaknummer: C/13/591921 / HA ZA 15-715

Rechters: L. Biller

Wetsartikelen: 3:166 BW, 3:172 BW, 4:29 BW, 4:33 BW, 4:202 BW, 4:222 BW en 7:674 BW

RECHTSPRAAK

Terugvordering bijstand na uitgekeerde erfenis.

X heeft in 2009 een aandeel in twee woningen geërfd en in 2014 uit de verkoop daarvan een bedrag ontvangen. Vanaf 2011 ontvangt X bijstand, die na ontvangst van de verkoopopbrengst wordt stopgezet. Voorts wordt ontvangen bijstand teruggevorderd (art. 58 lid 2 onder f WWB). X verweert zich in alle instanties tevergeefs tegen de terugvordering.

Volgens vaste rechtspraak ontstaan de aanspraken op een erfdeel uit een nalatenschap op de datum van overlijden van erflater. Of een bevoegdheid tot terugvordering bestaat, hangt af van het antwoord op de vraag of de ontvangen middelen betrekking hebben op een periode waarover eerder bijstand is verleend en of de ontvangen middelen, teruggerekend naar het tijdstip waarop de aanspraken op die middelen ontstonden tezamen met het overige vermogen, het (toenmalige) vrij te laten vermogen overschrijden. X heeft bijstand ontvangen en in die gehele periode aanspraak gehad op haar erfdeel. Aldus was na ontvangst van de verkoopopbrengst in 2014 sprake van in aanmerking te nemen middelen met betrekking tot een periode waarover eerder bijstand was verleend.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 13-12-2016

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2016:4844

Zaaknummer: 15/1416 WWB

Rechters: W.H. Bel, A.M. Overbeeke en M. ter Brugge

Wetsartikelen: 58 WWB

RECHTSPRAAK

Mede-erfgenaam heeft in casu recht op inzage in oude bankafschriften.

Broer en zuster zijn de enige erfgenamen in een nalatenschap. De zuster is tevens executeur.

De broer verdenkt zijn zuster van onrechtmatige onttrekkingen aan erflaatsters bankrekening, nog tijdens erflaatsters leven. Broer vordert afgifte van erflaatsters bankafschriften over de periode 2000-2007. De zuster beticht de broer van een *fishing expedition* en stelt dat de bank de afschriften bovendien niet meer afgeeft.

Volgens het hof heeft de broer als mede-erfgenaam rechtmatig belang bij afgifte van (kopieën van) de afschriften, gelet op zijn stelling dat zuster gelden heeft onttrokken. Als executeur moet de zuster al het mogelijke doen om de afschriften aan de broer te verstrekken.

Het hof veroordeelt de zuster tot afgifte van de afschriften of tot overlegging van een brief van de bank waaruit blijkt dat deze afgifte niet meer mogelijk is. Overigens heeft de broer aangeboden de kosten van afgifte voor zijn rekening te nemen.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 13-12-2016

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2016:10133

Zaaknummer: 200.181.331

Rechters: J.H. Lieber, M.L. van der Bel en M.H.H.A. Moes

Wetsartikelen: 4:145 BW

RECHTSPRAAK

Bijzondere bijstand uitvaartkosten afgewezen. Tevergeefs beroep op 'family life'.

A verzoekt om bijzondere bijstand voor de uitvaartkosten van erflater. Erflater heeft A niet erkend als zijn dochter en A is niet zijn erfgenaam. Het verzoek om bijstand wordt afgewezen, omdat de uitvaartkosten geen noodzakelijke kosten voor A zijn.

A beroept zich volgens de rechtbank tevergeefs op 'family life' als bedoeld in artikel 8 EVRM. Het moge zo zijn dat biologische verwantschap van belang is bij de vraag of sprake is van 'family life', maar hieruit volgt niet dat door die biologische verwantschap ook sprake is van een familierechtelijke betrekking en van het zijn van erfgenaam in de zin van het BW. Voorts heeft A niet toegelicht hoe de afwijzing van de bijstandsaanvraag in strijd kan komen met enige positieve verplichting van het college in het kader van 'family life'. De Centrale Raad van Beroep bevestigt dit oordeel van de rechtbank.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 13-12-2016

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2016:4791

Zaaknummer: 16/1974 PW

Rechters: M. Hillen

Wetsartikelen: 8 EVRM

RECHTSPRAAK

Criminele herkomst erfenis leidt voor erfgenaam tot afwijzing horecavergunning.

X erft veel geld met een criminele herkomst. Als X een exploitatievergunning en een drank- en horecavergunning aanvraagt, wordt deze geweigerd, omdat het ernstige gevaar bestaat dat de gevraagde vergunningen mede zullen worden gebruikt om uit gepleegde strafbare feiten verkregen of te verkrijgen op geld waardeerbare voordelen te benutten (art. 3 lid 1 onder a Wet Bibob). X stelt daartegenover dat nalaten van vermogen door overlijden niet gelijk kan worden gesteld met het verschaffen van vermogen in de zin van artikel 3 lid 4 onder c Wet Bibob. De rechtbank volgt X niet in dit verweer.

Dat X het vermogen legaal heeft verkregen – krachtens erfrecht – maakt niet dat het geld geen criminele herkomst meer heeft. Voordeel dat is behaald met criminele activiteiten blijft in beginsel deel uitmaken van het besmette vermogen, zolang dit niet door bijvoorbeeld een ontnemingsmaatregel aan het vermogen is onttrokken (ABRvS15 juli 2015, ECLI:NL:RVS:2015:2226). Door tijdsverloop kan het rechtstreekse verband tussen het verkregen voordeel en de benutting daarvan afnemen, maar daarvan is hier geen sprake. Het door X geërfde vermogen is niet zodanig marginaal in relatie tot zijn eigen vermogen dat, mede gelet op het tijdsverloop, niet kan worden gezegd dat X's gehele vermogen besmet is geraakt.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 05-12-2016

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2016:14744

Zaaknummer: AWB - 16 _ 5826

Rechters: M. Soffers, J.M. Ghrib en M. Dam

Wetsartikelen: 3 Wet Bibob